

Erdészetben dolgozó nők 6. nemzetközi találkozója Magyarországon

2002. május 26–június 1. között került sor az európai erdőgazdálkodás különféle területein dolgozó hölgyek részvételével az Erdészetben Dolgozó Nők 6. Nemzetközi Találkozójára, melynek színhelye idén Magyarország volt.

Az immár hagyományossá vált rendezvény ötletgazdája Szlovákiában, a Zólyomi Erdészet igazgatója volt.

1998-ban az ukrán erdőgazdálkodást bemutató, felejtetetlen májusi programmal folytatódott a rendezvénysorozat.

A harmadik találkozóra 1999 májusában került sor a Brassói Erdőgazdaság területén. A szervezők Svédországba is küldtek meghívót, és már nyolc ország erdészetben dolgozó hölgyei cserélhettek információt hazájuk szakmai sajátosságairól.

A Németországban megtartott 4. találkozónak ismét nem volt magyar résztvevője, viszont bővült a résztvevő országok köre Norvégiával, Lettországgal és Litvániával. Az ötödik találkozóra Lengyelországban került sor, a Krakkói Erdőgazdaság gazdálkodási területén.

A találkozók résztvevőivel folyamatosan fenntartott kapcsolat során egyre érzekelhetőbbé vált, hogy nagyon várják már a Magyarországra történő invitálást. A legélénkebb volt az érdeklődés az alábbi témák iránt:

– az erdővel szemben támasztott társadalmi igény biztosításának kielégítési

szintje a főváros közvetlen környezetében – finanszírozási vonatkozásokkal;

– akáctermesztés alacsony termőképességű alföldi területeken;

– erdőgazdálkodás természetvédelmi területeken;

– a magyar pusztai állat- és növényvilága;

– magánerdő szektor működésének eddigi tapasztalatai, várható tendenciák;

– intenzív nagyvadgazdálkodás, vadaskertek üzemeltetése.

A magyarországi találkozón 5 országból 22 – a hazai szakmai specifikumok iránt rendkívül érdeklődő – hölgy vett részt. Romániából nyolcan, Németországból öten, Csehországból négyen, Szlovákiából hárman, Svédországból ketten érkeztek a rendezvényre. A magyarországi erdőgazdálkodásban tevékenykedőket, a Fertő-Hanság Nemzeti Park munkatársával – *Rotb Matthaeával* – együtt képviseltük. Az erdőmérnök kolléganő kitűnő német tolmásként, én pedig szervezőként voltam jelen.

Angol és szlovák tolmásként, valamint navigátorként nélkülözhetetlen volt programunk során *Herczeg Szilvia*, akinek családi kapcsolat révén, szintén van kötődése a szakmához.

Az első napon a Pilisi Parkerdő Rt. volt a házigazdánk. A Budapesti Erdészet Budakeszi úti, igényesen kialakított,

új Információs Központjában *Túri Zoltán* tájékoztatósi főmunkatárs várta csoportunkat, aki az egész napi programot szervezte számunkra.

Az Információs Központ tevékenységének bemutatását követően került sor a rendezvény hivatalos megnyitására, melyen a házigazdák képviselőjében az OEE főtitkára – *Ormos Balázs* –, az Erdészeti és Faipari Dolgozók ügyvezető főtitkára – *Herczeg Miklós* –, és az OEE Tamási Helyi Csoport elnöke – *Febér István* – üdvözölte a találkozó résztvevőit.

Az Információs Központban *Riedl Gyula* bácsi irányításával megtekintettük az OEE Történelmi Könyvgyűjteményét, majd rövid séta

után a Gyermekvasút patinás különvonatával utaztunk a Budai-hegység közjóléti erdeibe. A gyalogos túra során *Túri Zoltán* ismertette az erdőfelújításban alkalmazott technológiákat, és gazdálkodási sajátosságokat, majd utaztunk tovább a program következő állomáselyére, Visegrádra. A Fellegvár alatti parkolóban *Erdős Péter*, a Visegrádi Erdészet igazgatója várta csoportunkat. A Fellegvár udvarán kaptunk tájékoztatást az Erdészet sokirányú tevékenységéről.

Ragyogó napsütésben indultunk az ERTI Gödöllői Kirendeltségéhez, ahol *Osváth-Bujtás Zoltán*, dr. *Veperdi Irina* és *Kmetty László* szakmai vezetésével megtekintettük azokat az állományokat, ahol az alföldfásításhoz alkalmazni kívánt akác klónokkal folytatnak fajtakísérleteket. A nagy érdeklődéssel kísért terepi előadás és bemutató után a pilisi székhelyű ERDŐSZÖV Rt. volt a következő úti célunk. *Dr. Mibályfalvy István* vezérigazgató fogadta csoportunkat, és tájékoztattott a magánerdő gazdálkodás elmúlt tízéves általános tapasztalatairól, a hazai jogszabályi környezet főbb jellemzőiről és cégük működtetésének problémáiról. A külföldiek részéről felmerülő sok-sok kérdés megválaszolása a terepi bemutató során folytatódott.

Az akác jegyében meghirdetett nap programja a NEFAG Rt. Pusztavacsi Erdészeténél folytatódott. A vadászház

ebédlőjében *Hajnal Imre* vezérigazgató-helyettes és *Borzási Béla* erdészeti igazgató fogadta és köszöntötte a találkozó résztvevőit.

A KEFAG Rt. Bugaci Erdészetének kezelésében lévő Bucka Szállóban volt a szálláshelyünk.

Egész éjszakai eső után a hosszan tartó aszályt felváltó csapadékos időjárás miatt, házigazdáink – *dr. Almási János* osztályvezető és *Horváth László* erdészeti igazgató – eufórikus öröme láttán, csoportunk is jobb kedvvel szedelőzködött a Kiskunsági Nemzeti Park Bugaci Ősborókásának meglátogatására.

A Kiskunsági Nemzeti Park Igazgatóság munkatársának – *Dobrosi Dénesnek* – vezetésével, viharos szélben, szinte vízszintesen érkező esőben, kemény elszántsággal vágtunk neki a nagy érdeklődéssel várt, több órás, pusztai programnak.

Szálláshelyünk a következő három napon a GYULAJ Rt. Óbíródi Vadászházaiban volt.

Innen indultunk Veszprém környéki szakmai úti célunk felé, a HM VERGA Rt. kezelésében lévő dolomit kopárok fásítási eredményeinek szemrevételezésére.

A szakmai program előtt a csoport meglátogatta a Herendi Porcelán Manufaktúra múzeumát is.

A HM VERGA Rt. képviselőjében *Mészáros Gyula* vezérigazgató-helyettes és *Schumacher István*, a Zirci Erdészet igazgatója várta, kalauzolta, tájékoztatta a csoportot, és kitartóan válaszolt a hölgyek kifogyhatatlannak tűnő kérdésözönére. Csodálatos élmény volt mindnyájunk számára mind a terepi program, mind a VERGA Rt. vendéglátása.

Az utolsó szakmai napon a GYULAJ Rt. Hőgyészi Erdészeténél, a Csibráki Vaddisznóskert meglátogatásával és a kezeléséről szóló tájékoztatóval kezdődött a programunk. *Kupás Deák Zoltán* erdészetvezető rendkívül szemléletes előadásával kapcsolatos kérdések megválaszolására már az autóbusszon került sor, hiszen a Lengyel-Annafürdőn pár nappal korábban átadott Turisztikai és Természetismereti Központ bemutatása volt következő úti célunk.

Az OEE Tamási Csoportjának elnöke – *Fehér István* vezérigazgató – köszöntötte a találkozói résztvevőit, az Országos Erdészeti Szakszervezet főtitkárát, a program korábbi házigazdái közül megjelent vendégeket és Gyulaj község népdalkörét, akik kedves műsorral és maguk készítette, helyi népviseletbe öltöztetett gyufa-babák ajándékozásával tették emlékezetessé az eseményt. A közös ebédet megelőzően, minden nemzet egy képviselője – a résztvevők által aláírt – fehér színű szalaggal díszítette fel a találkozói emlékére – a *Tilesch Péter* és *Tilesch Gábor* tamási fafaragók által mívesen – faragott, kopjafa stílusú emlékoszlopot.

Délután erdei gyalogtúra következett a gyulaji dámrezervátum területén, majd lovasfogatról szemlélhették, illetve fényképezhették a kolléganők a dám-szarvasok hétköznapjait. K ö z b e n *Firbás Nándor*, a Tamási Erdészet vezetője és *Antli István* műszaki vezető kollégák adtak tájékoztatást a GYULAJ Rt. szakmai tevékenységéről.

A vacsorát követő baráti beszélgetés kezdetén a cseh delegáció képviselője nagy ováció közepette jelentette be, hogy a 2003.

évi, immár 7. találkozói szervezését, a Cseh Köztársaság erdészetben dolgozó hölgyei vállalják.

A találkozói résztvevői nevében, ezúton is szeretném mindnyájunknak megköszönni a szakmai nyíltságot, a szívéllyességet és a kitűnő vendéglátást, melyek jó híre 2002. június 1-én biztosan átlépte az ország határait.

Várad Jánosné